

2008. február 21., csütörtök

12. felhívja a schengeni övezet tagállamait, hogy minden rendelkezésre álló eszközt (nemzeti vízumköltségek) ragadjanak meg a fehérorosz állampolgárok egyes tagállamok területén való mozgásának megkönnyítése érdekében;
13. felhívja a Tanácsot, a Bizottságot, és az egész nemzetközi közösséget, hogy nyújtsanak több támogatást a fehérorosz civil társadalomnak, és különösen növeljék a független médianak, a nem kormányzati szervezeteknek és a külföldön tanuló fehérorosz diákoknak nyújtott anyagi támogatást; üdvözlöi a Bizottság által a litvániai Vilniusban található Európai Bölcsészettudományi Egyetemnek nyújtott pénzügyi támogatást; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy fontolják meg pénzügyi támogatás nyújtását a Belsat nevű független fehérorosz televíziós csatorna létrehozására irányuló meglévő projekt részére;
14. együttérzéséről biztosítja az egyesült fehérorosz ellenzéket és Alekszandr Milinkevicset, a demokratikus mozgalom vezetőjét, illetve minden olyan fehérorosz állampolgárt, aki a független, nyílt, demokratikus és a jogállamiságon alapuló Fehéroroszországért küzd; arra ösztönzi az ellenzéki vezetőket, hogy mutassák meg egységüket és eltökéltségüket a közelgő parlamenti választásokon;
15. sajnálatát fejezi ki a fehérorosz hatóságok azon határozata miatt, amelynek alapján az elmúlt években több alkalommal is megtagadta a beutazási vízum kiadását az Európai Parlament tagjai és nemzeti parlamenti képviselők számára; felszólítja a fehérorosz hatóságokat, hogy ne akadályozzák tovább az Európai Parlament Fehéroroszországgal fenntartott kapcsolatokért felelős küldöttségét abban, hogy belépjen az országba, és első kézből tapasztalatokat szerezhessen és megfigyeléseket tehessen Fehéroroszországban;
16. elítéli a fehérorosz hatóságok által külföldi egyházi méltóságokkal szemben annak megakadályozására bevezetett korlátozásokat, hogy vallási rendezvényeken való részvétel céljából belépjenek az országba, és felszólítja a fehérorosz hatóságokat e korlátozások megszüntetésére;
17. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Tanácsnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtitkárának, az EBESZ és az Európa Tanács parlamenti közgyűléseinek és a fehérorosz hatóságoknak.

Észak-Kivu (Kongói Demokratikus Köztársaság)

P6_TA(2008)0072

Az Európai Parlament 2008. február 21-i állásfoglalása Észak-Kivuról

(2009/C 184 E/18)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Kongói Demokratikus Köztársaságban kialakult helyzetről és a nemi erőszakról, mint háborús bűncselekményről szóló 2008. január 17-i állásfoglalására ⁽¹⁾, és az emberi jogok Kongói Demokratikus Köztársaságban történő megsértéseiről szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés 2007. november 22-i, a Kongói Demokratikus Köztársaságban, különösen az ország keleti részén kialakult helyzetről, és a régióra gyakorolt hatásairól szóló állásfoglalására,
- tekintettel a fejlődő országokban kialakult törekeny helyzetekre való uniós reagálásról szóló 2007. november 15-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett közleményére: „Az EU bizonytalan helyzetekre adott válaszai felé – a fenntartható fejlődés, stabilitás és béke érdekében történő, nehéz körülmények közötti kötelezettségvállalás” (COM(2007)0643), valamint mellékletére, a Bizottság Szolgálati által készített munkadokumentumra (SEC(2007)1417),

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0022.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0540.

2008. február 21., csütörtök

- tekintettel az ENSZ közgyűlésének a 2005. évi világ-csúcstalálkozó eredményeiről szóló 2005. október 24-i 60/1 sz. határozatára, és különösen annak a népesség védelmére vonatkozó felelősségről szóló (138–140) bekezdéseire,
- tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel a Kongói Demokratikus Köztársaságban 1998 óta dúló konfliktus 5 400 000 ember életét követelte, és továbbra is – közvetlen vagy közvetett módon – naponta 1 500 ember halálát okozza;
- B. mivel a kongói hadsereg, a bukott tábornok, Laurent Nkunda vezette lázadók és a Demokratikus Erők Ruanda Felszabadításáért (FDLR vagy Interhamwes) harcosai közötti összecsapások hosszú hónapok óta rettegésben tartják Észak-Kivu térségének civil lakosságát;
- C. mivel az elmúlt 18 hónap során a Kongói Demokratikus Köztársaság keleti részén számos esetben került sor mészárlásra, fiatal korú lányok, felnőtt nők és idős korúak megbecstelenítésére, a civil lakosság és gyermekkatonák erőszakos besorozásra, valamint egyéb jogsértésekre és az emberi jogok súlyos megsértésére, amelyek elkövetéséért Laurent Nkunda lázadó csapatai, az FDLR és maga a kongói hadsereg is felelős;
- D. emlékeztetve, hogy a MONUC (az ENSZ missziója a Kongói Demokratikus Köztársaságban) mandátumát az ENSZ alapokmányának VII. fejezete határozza meg, amely – bármilyen fegyveres csoport, külföldi vagy kongói, nevezetesen az ex-FAR (ruandai fegyveres erők) és az Interhamwes részéről – a politikai rendezést fenyegető bármilyen erőszakos kísérlet ellen, valamint a polgári lakosság fizikai erőszakkal való fenyegetettsége elleni védelmének biztosítása érdekében minden eszköz használatára feljogosít;
- E. mivel az ENSZ főtitkárának kongói képviselője 2008. január 25-én bejelentette, hogy a fegyverszünet ellenőrzésére megfigyelőket küldenek a fegyveresek által megszállt területekre, valamint a MONUC Gomában lévő irodáját katonai és polgári személyzettel megerősítik;
- F. mivel 2008. január 23-án a Gomában tartott békekonzferencián a béke, a biztonság és a fejlődés érdekében ígéretet tettek a fokozatos leszerelésre és a tűzszünet tiszteletben tartására, amely magában foglalja a valamennyi harcoló félre érvényes tűzszünetet, valamennyi kormány- és nem kormányerő leszerelését, a Kongói Demokratikus Köztársaság keleti részén valamennyi menekült visszatérését és visszatelepítését, valamint a tűzszünet ellenőrzésére szolgáló ideiglenes mechanizmus felállítását;
- G. mivel a leszerelés gyakorlati részleteit a Kongói Demokratikus Köztársaság kormányának társelnöksége mellett a béke és biztonság technikai vegyes bizottság keretében és nemzetközi szerepvállalással meg tisztázni kell;
- H. mivel az FDLR – amelynek harcosai a térségben találtak menedéket – részt vesz az összecsapásokban;
- I. mivel a kongói hadsereg nem gondoskodott a szükséges személyzeti, technikai és pénzügyi eszközökről az észak-kivui küldetéseinek biztosítására, amely a legfőbb oka annak, hogy a lakosság és a béke ügyének szolgálása helyett fenyegetést jelentenek a lakosságra;
- J. mivel az észak-kivui válságra mindenképpen politikai megoldást kell találni, hogy megszilárdítsák a békét és a demokráciát, előmozdítsák a térség stabilitását és fejlődését a Nagy-Tavak vidékén élő valamennyi nép jóléte érdekében;
- K. mivel 2007 szeptember 3-án a kongói és a ruandai külügyminiszter, Mbusa Nyamwisi és Charles Murigande, találkozót tartott az észak-kivui konfliktus megoldása keretében;
- L. mivel 2008. január 28–30-án ülést tartottak Beniben a Kongói Demokratikus Köztársaság, illetve Uganda védelmi miniszterei, Chikez Diemu és Crispus Kiyonga társelnökségével;

2008. február 21., csütörtök

- M. mivel 2006 vége óta a Kongói Demokratikus Köztársaságot sújtó konfliktus miatt majdnem 400 000 ember menekült el otthonából, és Észak-Kivu tartományában ma összesen 800 000 menekültet tartanak számon;
- N. mivel a három éve tartó polgárháborút az ország természeti kincseinek a kongói kormány szövetségei és ellenségei által végrehajtott szisztematikus fosztogatása jellemezte;
- O. mivel a Kongói Demokratikus Köztársaság egészében, és különösen Észak-Kivuban az egészségügyi helyzet jelentős javítása és a halálozási arány csökkentése több éves szerepvállalást és jelentős pénzügyi ráfordítást igényel mind a kongói kormány, mind a nemzetközi közösség részéről;
- P. mivel 2008. február 3-án a Richter-skála szerinti 6-os erősségű földrengés rázta meg a konfliktus által amúgy is súlyosan érintett Nagy-Tavak vidékét, különösen Bukavu és Goma városait és környékét, halálos áldozatokat, sebesülteket követelve és jelentős anyagi károkat okozva;
- Q. mivel a 2007. év végi erőszakos cselekedeteket követően több humanitárius segélyszervezet kénytelen volt felfüggeszteni tevékenységét, mivel az egészségügyi központok ellátása fennakadt illetve az ápoló-személyzet elmenekült;
- R. mivel az Orvosok Határok Nélkül (Médecins Sans Frontières) szervezet rámutatott, hogy Észak-Kivuban a helyi lakosság és a menekültek egészségi állapota egyre rosszabb, és az összecsapások miatt a humanitárius segítségnyújtók nem tudnak eljutni egyes területekre, ahol pedig igen nagy szükség lenne az élelmiszerre és a sürgős orvosi ellátásra;
- S. mivel a jelenlegi helyzetben az alultápláltság végtelenül sebezhetővé teszi az észak-kivui lakosságot, és mivel a Médecins Sans Frontières egészségügyi segélyprogramjának adatai szerint Észak-Kivuban az alultápláltság szintje ijesztően magas, ami még inkább aggodalomra ad okot azon családok miatt, akikhez nem jut el a segély;
1. mélyszéles felháborodásának ad hangot az Észak-Kivuban több éve folyó mészárlás és az emberiség elleni bűntettek elkövetése miatt, és azt követeli az összes illetékes nemzeti és nemzetközi hatóságtól, hogy kerítsék kézre és vonják következetesen felelősségre az elkövetőket, bárkik legyenek is; felszólítja az ENSZ Biztonsági Tanácsát, hogy sürgősen hozzon meg minden lehetséges intézkedést annak érdekében, hogy az észak-kivui polgári lakosságot ne érje több támadás;
 2. megállapítja, hogy széles körű jogosítványa ellenére a MONUC nem volt képes a mészárlások, az erőszak és a fosztogatások, a gyermekkatona besorozása, valamint az emberi jogok megsértése és lábbal tiprása egyéb megnyilvánulásainak megakadályozására, követeli ezért a Tanácstól és a Bizottságtól, hogy gondoskodjon arról, hogy a MONUC legutóbbi megerősítése eredményezze az észak-kivui lakosság biztonsági helyzetének valódi javulását, és ha ez nem következik be, akkor azonnal forduljon az ENSZ Biztonsági Tanácsához azzal a kéréssel, hogy a MONUC-ot ruházza fel megfelelő eszközökkel küldetésének – a térség polgári lakosságának hatékony és tartós védelmének – teljesítése érdekében;
 3. a lányok és asszonyok elleni, harci eszközként alkalmazott szexuális erőszak teljes felszámolására szólít fel, és súlyos büntetést követel az ilyen bűncselekmények elkövetőivel szemben; emlékeztet a reprodukció-egészségmegőrzési szolgáltatásoknak a konfliktushelyzetekben és menekülttáborokban biztosítandó elérhetőségének fontosságára;
 4. örömmel üdvözli a gomai békekonferencia megrendezését, amely politikai megoldást kíván találni a Kongói Demokratikus Köztársaság keleti részét sújtó konfliktushelyzetre; mindazonáltal hangsúlyozza, hogy az Interhamwes (FDLR) képviselőinek tüntető távolmaradása ellenére a 2008. január 23-án, a békekonferencia befejezésekor kötött tűzszüneti megállapodás és leszerelési ígéret igen gyenge lábakon áll, és ezért továbbra is arra szólítja fel az érdekelt feleket, hogy tegyenek meg mindet a béke érdekében, vessenek véget az emberi jogok és a nemzetközi humanitárius jog megsértésének, valamint a polgárok megtámadásának, és tegyék lehetővé a humanitárius szervezetek számára, hogy a segítségre szoruló polgári lakossághoz eljussanak;
 5. emlékeztet arra, hogy leszerelés gyakorlati megvalósításának részleteit a Kongói Demokratikus Köztársaság kormánya és a leszerelést nemzetközi szinten támogató szervezetek közös irányítása alatt létrehozandó béke és biztonságtechnikai vegyesbizottság keretei között még ki kell dolgozni, és azért arra szólít fel, hogy ezt a bizottságot mihamarabb állítsák fel a leszerelés részleteinek véglegesítése érdekében;

2008. február 21., csütörtök

6. üdvözli a kongói és a ruandai külügyminiszter közötti 2007. szeptemberi találkozót, és arra kéri a ruandai hatóságokat, hogy aktívan vegyenek részt az észak-kivui konfliktus rendezésében, különösen ami a bűnüldözést, a lefegyverzést, a leszerelést és az Észak-Kivuban jelen lévő Interhamwes-harcosok hazaküldését illeti;
 7. felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az észak-kivui lakosságot nem csak a térségen dúló konfliktusok, hanem a 2008. február 3-i földrengés miatt is sújtó humanitárius helyzet súlyosságára való tekintettel szabadítsa fel a sürgősségi alapokat, és gondoskodjon arról, hogy a humanitárius segélyszervezetek a lehető legjobb körülmények között folytathassák munkájukat;
 8. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy azonnali hatállyal indítsanak nagyszabású egészségügyi segélyprogramot a Kongói Demokratikus Köztársaság keleti részén élő polgári lakosság megsegítésére, mind a sürgős igények kielégítése, mind a hosszabb távú újjáépítés érdekében;
 9. a Kimberley-folyamathoz hasonló, hatékony felügyeleti mechanizmus életbe léptetését követeli az EU piacára importált nyersanyagok származásihely-ellenőrzése tekintetében;
 10. felszólítja a Tanácsot és a tagállamokat, hogy a Kongói Demokratikus Köztársaság keleti részén élő lakosság megsegítésére állítsanak össze külön segélycsomagot;
 11. felszólítja a 2008 márciusában Észak-Kivuba érkező európai uniós küldöttséget, hogy tegyen jelentést látogatásáról;
 12. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Afrikai Unió intézményeinek, a közös kül- és biztonságpolitika főképviselőjének, a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak, az ENSZ főtitkárának, az ENSZ Biztonsági Tanácsának, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának, a Kongói Demokratikus Köztársaság elnökének, parlamentjének és kormányának, valamint Ruanda elnökének, parlamentjének és kormányának.
-